

BUDAPESTI NAPLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
József-körút 18.

Főszerkesztő: **VÉSEI JÓZSEF**
Felelős szerkesztő: **BRAUN SÁNDOR**
A SZERKESZTŐSÉG.

Kiadja:
Egész évre 28 k., (14), 1/4 évre 14 k., (7), 1/4 évre 7 k., (3.50), egy hónapra 2 k. 40 fillér, (1.20 frt).
Egyes szám Budapesten 8, vidéken 10 fillér.

Az albán kérdés.

Budapest, szeptember 25.

A magyar imperializmus hitvallói egy idő óta erősen nyugtalanok Albánia sorsa miatt. Fáj nekik az a gondolat, hogy Törökország e részére annak idejében Olaszország fogja tenni kezét és ezzel Magyarország és Ausztria vitális érdekei felette érzékeny sérelmet fognak szenvedni s reánk nagy veszedelem fog ebből háramolni.

Vegyük szemügyre az eshetőségeket, amelyek előállhatnak az esetre, ha Törökország nem volna képes uralmát Albánia felett fenntartani; érteve Albánia alatt az európai Törökország nyugati tartományait s idezámtva Epiruszt is.

Mi magyarok azt óhajtjuk mindnyájan, hogy maradjon ama föld török birtok, de sajnos, a török kormány vagy nem akarja, vagy nem tudja ott a szükséges reformokat életbeléptetni, s meg kell barátkoznunk azzal a gondolattal is, hogy nem hosszú idő múlva akuttá válik az albán kérdés s szembe kell néznünk vele. Kié legyen Albánia, ha majd a török nem lesz? Ez az ugynevezett albánkérdés.

Egyik eshetőség az, hogy ebből egy önálló független állam alakul. Ez lenne reánk, magyarokra nézve a legkívánatosabb állapot, ha már tarthatatlan lenne ott a török uralom. Felette sajnos, hogy egy ilyen államalakulat létrejövételére alig-alig van kilátás. Nincs ott egy államalkotásra képes néptörzs, sok különféle faj és vallásu zagyvalék-népség van ott; ha azok magukra hagytánának, egyik faj gyilkolná, irtaná a másikat; az öldöklésnek vége-hossza nem lenne. Más részről azt is figyelembe kell venni, hogy Albániában meglehetősen nagy számu gör. kel. vallásu szláv lakosság van. Azt aligha lehet feltenni az orosz cárról, hogy eltérje azt, hogy a többségben levő arnauta törzsek az albániai orthodox szláv lakosságot kiirtsák a föld szí-

néről. Már pedig ilyesmire volna kilátás, ha Albánia az albánoknak hagyatnék. Hatalmas tengert alkotnak a szláv népek; az albániai szláv lakosság nagy száma és az orosz befolyás alatt álló három délszláv állam szomszédsága is kizárná annak lehetőségét, hogy Albánia az arnauta törzsek uralma alá jusson. Sok keresztény van ott olyan is, amelyik nem szláv; az ottani népek érdeke s Európa nyugalma megkívánja, hogy civilizált s kellő erővel rendelkező keresztény országok vegyék birtokba ezt a földet, ha majdan a török katonaság onnan ki fog vonulni. A mitrovicai orosz konzulátus felállításának forszírozása világosan arra mutat, hogy az orosz cár azon vidék szerb lakosságát oltalmába akarja venni.

Egy másik eshetőség az volna, hogy a mi monarchiánk foglalná el Albániát. Vannak sokan, kik ilyes szándékkal gyanusítják monarchiánkat. A gyanu alaptalan. Nem igaz, hogy Bécsben vagy Budapesten az intező körök valaha azzal a tervvel foglalkoztak volna, hogy Szaloniki városáig kellene előnyomulnunk. Örültetés lenne az és pedig olyan, hogy már ez a körülmény kizárja az ilyes terv fenntartását s rosszakaratu vagy ostoba ráfogásnak tünteti fel az ilyes gyanu kifejezését. Vegyük a térképet kezünkbe s lássuk ezt a dolgot közelebbről. Albánia teljességgel nem esik kezünk ügyébe. A szárazföld felől a Szerbia és Montenegró közötti szűk és hosszukás területen lehet azt megközelíteni, ahol a hadsereg utai egyes kisebb bandák által könnyen elronthatók s amely szűk köz nagy sziklahegyek által teljesen el lévén foglalva, nem alkalmas arra, hogy egy Albánia meghódítására induló nagyobb hadsereg hadműveleti alapja legyen. Ezen az uton legfeljebb Novi-Bazárig nyomulhatna haderőnk s eddig tarthatna pozícióját. A másik út Montenegró megkerülésével az Adriai tenger keleti partján át vezetne. Ha a tengerre akarunk támaszkodni, ahhoz sokkal

nagyobb tengeri haderő volna szükséges, mint amilyennel birunk; hisz arra se vagyunk képesek, hogy egy valamennyire nagyobb szárazföldi hadsereget tengeren valahová szállithassunk és ellenséges földön partra vetessünk.

Tegyük fel, hogy sikerülne hadseregünknek Albániát megszállani. Annak megtartása sokkal, de igen sokkal nagyobb költséget s legalább kétszer annyi katonát igényelne, mint Bosznia, Hercegovina és a Lim-vidék. Jelenleg birt megszállott tartományainkat könnyen és biztosan megfoghatjuk. Itt vannak a szomszédok; szárazföldön vethetünk oda csapatokat a legrövidebb idő alatt akármennyit s ha az egyik szomszéd, Szerbia, próbálna meg ott fölkelést szítani vagy támogatni, módunkban áll Szerbia fővárosát Belgrádot, valamint a Duna és Száva mentén levő városait és falvait romba lőni; Szerbia legértékesebb része a mi ágyuink torkában van; a másik szomszéd, Montenegróval is könnyen elbánhatunk, mert tengerpartja a mi hatalmunkban van s olyan a fekvése, hogy módunkban áll kiéleztetni. A határunk Montenegró felől igen jól meg van erősítve.

Egészen másként állana a helyzet Albániában. Ennek egyik szomszédja Bulgária, amely országnak más oldalon nem árthatunk, amelyet másfelől meg nem közelíthetünk, amely hatalommal ott a helyszínen kellene megküzdenünk, ahol a hadseregünk pozíciója a legveszélyesebb lenne s élelmezési, valamint visszavonulási útja is az elévátásnak lenne kitéve. Bulgária mindinkább orosz befolyás alá kerül; különben is ez a legerősebb a délszláv államok között; nem lenne kellemes dolog ezzel Albániában szomszédságba jutni. Magában Albániában is olyan harcias és erőszakos népek vannak, amelyeknek fékentartása különösen nehéz feladat. De különben is mi nem foglalhatunk el egy olyan országot, amelyet csak a tenger felől tarthatunk. Akárhogyan erőlködünk is, mi sohasem leszünk

TÁRCA

Csak egy leány...

Nem is vagyok költő talán.
Csak egy leány, kit kergetett az élet
S ki kábult fölve, szemlecsukva
Az álmok országába tévedt.
S amit ott sejtő lelke látott:
Öntudatlan lihegte dalba —
Es sohse vágyott dicsőségre
Es sohse vágyott diadalra.

Nem is vagyok költő talán.
Csak egy leány, kinek lángolt a vére,
Kinek korán fakadt a ványa
S korán érett a szenvedélye.
Kit izzó, kéjes álmódások
Bábjába csalt szerelmi dalra.
Es sehse vágyott dicsőségre
Es sohse vágyott diadalra.

Nem is vagyok költő talán.
Lopott sugár a fejem glóriája,
Mert játszva tört ki a szivemből
A dalok csengő-bongó árja.
Magam sem tudtam, hogy mivégre —
Valaki volt, aki akarta.

Kicsókolta az ajkamon át,
Az ő forró szerelmes ajka...

Nem is vagyok költő talán...
Csak egy leány...

Erdős Renée.

A becsület vértanuja.

— A Budapesti Napló eredeti tárcája. —

Irta: Gergely István.

— Vajjon mit akarhat tőlem az öreg?
Az egész uton azon törte a fejét Imre. A liftben levette a kalapját, ösztönszerűleg megigazította fűrtjeit a tükör előtt, ő is azok közé tartozott, akiknek mindig van igazítani valójuk magukon, mielőtt emberek elé lépnének, — majd rágyujtott vastag egyiptomi cigarettára. A nyugalmazott alezredes a szálloda harmadik emeletén lakott.

— Parancsolsz, alezredes ur? — szólit, sarkát összeütve Imre, bizalmas tisztelettel, miközben monoklija hangos csörrenéssel világos téli kabátjának óriási gyöngyház-gombjára esett.

Szigoru fájdalomtól sápadtan és vonagló ajkakkal mérte végig az öreg az ostobán csinos divatképet. Aztán kinyitotta a zöldposztós ajtót; vajjon a kettős szárnyak között nem hallgatózik-e valaki a szállodai személyzetből.

— Tessék leülni, — szólit zsarnoki megvetéssel a fiatal emberhez, aki könnyű zavarban vállalt vontés mindenekelőtt a cigarettát dobta el.

— Uri módon fogunk leszámolni egymással, ifju ember, — sugta fojtott hangon a daliás, ötvenöt éves ember, aki lefésült ősz hajával, simára borított rózsás arcával, fekete ruhájának elegáns egyszerűségében sokkal többet és ifjabb, mint a vele szemközt ülő kinosan csinos uracs. Szemben az a különös fauni tűz lobog, amelyet azoknál az idősebb férfiaknál tapasztalunk, akikre minden asszony ránéz és a kik nagy barátai az asztali örömkönek.

Mikor Imre meglepettségét látta, ismételte:
— Számolni valónk van, ifju ember!
Az ifju kegyetlenül gunyos hangsúlyozással ezt válaszolta:

— En, kérem, ki szoktam fizetni számláimat...

A hetyke gorombaságot észre se vette az alezredes, hanem egy ideig elmerülve nézte, mint esik ránc nélkül való korrekt nadrágja apró lakkcipőjére. Végre valami különös szemérmes zavarral szólni kezdett:

— Nagyon nehéz erről a dologról beszélni. Legjobban arcul szeretném ütni, de a csattanása jobban fájna nekem, mint önnek. Piszkos, ronda dolog, — alig tudom hinni, — mintha álmódan... Tudni fogja, hogy miről van szó, ha megmutatom, hogy ez a levél birtokomba került...

Imre elpirult. Szintén valami különös kinos szégyenkezés fogta el, nem is mert az öreg szemé közé nézni, mintha nem engedné meg a szemérem.

— Hogyan tudott erre a gyalázatos hitszegésre vetemedni? Lányom férjes asszony, akinek kötelessége a becsület, a hűség, az eskü és ősi nevének...

előrendü tengeri hatalmasság; az nincs módunkban. Hogyan tarthatnánk mi egy jókora hadsereget Albániában, ha háboru esetén egy a miénknél erősebb hajóhad mindjárt elvágná annak visszavonulási útját?

Az osztrák-magyar hadsereg szuronyai és ágyui Oroszország felé néznek, amely hatalommal igen jó viszonyban vagyunk ugyan, de azon hatalom már-már kissé aggasztó módon törekszik a Balkán-félsziget széljait befolyása alá hajtani s éppen Albániában is feltűnő sok konzulátust akar felállítani. Ha netalán majdan elkövetkezik a leszámolás órája, szükségünk lesz nekünk akkor minél erősebb szárazföldi hadseregre Galiciában és Bukovinában; Isten őrizzen minket attól a gondolattól is, hogy Albániában tartsuk lekövte haderőnk jelentékeny részét! Elég gondot fog akkor adni katonai intéző köreinknek mostani megszálott tartományaink védelme.

Ha mi Albániát elfoglalni akarnók, bizonyára Montenegró is ellenezné azt és pedig a leghevesebben, mert ha Albánia a miénk, akkor Montenegrót teljesen körülfaroltuk s akkor ez az országocská egészen a mi hatalmi körünkbe esett és egzisztenciája is tőlünk függene. Köztudomású, hogy Montenegró az orosz cár kedvence, ez látja el fegyverrel is és segíyezi folyton. Számolnunk kellene tehát azon eshetőséggel is, hogy előbb Oroszországgal kellene megverekednünk. Albánia meghódíthatása végett intéző köreink annyival kevésbé kockáztatnák az orosz háborút, mert még az is nagyon kétes lenne, hogy Németország hajlandó lenne-e e végett Oroszországnak hadat üzeni? Ilyen vakmerő kaland végett aligha. A casus foederis nem állana be. Berlinben nem pártolnák e vállalkozásunkat.

Nylvánvaló még az is, hogy Albánia elfoglalásával ellenségünké tennénk a velünk szövetségben élő olasz nemzetet; már pedig egy orosz háboru esetén reánk nézve nem lehet közömbös, hogy Olaszország szövetségünk-e, vagy pedig ellenségünk?

E körülmények megmondolásával mindenki ama meggyőződésre juthat, hogy nem lehet kétkedni kormányférfiaink számtalanszor ismételt állításának őszinteségében, hogy eszünk ágában sincs és nem volt soha a Szalonikiig való előnyomulás. Otromba mese az. Legfeljebb a Szerbia és Montenegró közötti enclave-on fogunk előnyomulni Novi-Bazárig a végett, hogy Szerbia és Montenegró közé éket verjünk s e két szerb állam egyesülését megakadályozzuk. Erre nekünk az 1878. évi berlini szerződés megadta a jogot.

Még egy eshetőség képzelhető Albánia jövő sorsa tekintetében s ez az, hogy Albánia fölött a szomszédok fognak osztozni, e mellett szól a legnagyobb valószínűség; ennek gondolatával meg kell barátkoznunk. Albánia szomszédai: Montenegró, Szerbia, Bulgária, Görögország és a tenger felől Olaszország. Számítsuk a szomszédok közé monarchiákat is, amennyiben a Lim vidékét elfoglalva tartjuk.

A habsburgi monarchia intéző köreinek évszázados politikája az, hogy biztosítsák a szláv tengerrel szemben e monarchia államainak megvédése s a szláv népek tulságos elhatalmasodása megakadályoztassék, vagyis helyesebben kifejezve: hogy közöttünk és a szláv országok között a hatalmi egyensúly fenntartassék. Vessünk egy pilantást hadseregünk elhelyezésére, várainkra és egyéb katonai építkezéseinkre s rögtön látjuk, hogy katonai intéző köreink kiválóan a szláv szomszédok, Oroszország, Montenegró és Szerbia határait tartják szem előtt. Ezt a politikát szolgálta Bosznia, Hercegovina és a Lim-vidék megszállása is, valamint a montenegrói tengerpart feletti őrizet és felügyelet jogának megszerzése. Remek koncepciója volt ez a halhatatlan emlékü magyar államférfinak, gróf Andrássy Gyulának, s az eredmény fényesen igazolta őt.

Ez az évszázados hagyományos politikánk nyilvánvalóan érvényesülni fog akkor is, ha majd Albánia felosztására kerül a sor.

E hagyományos nyomán intéző köreink oda fognak törekedni, hogy Albániából minél többet kapjanak a nem-szláv szomszédok vagyis Olaszország és Görögország s hogy Novi-Bazár környékén a mi hadseregünk kezét foghasson a szövetséges Olaszország előnyomuló hadseregével s ily módon Szerbia és Montenegró egyesülése véggépp megakadályoztassék és azon vidéken a szlávok terjeszkedése elé végleges gát állítsassék fel.

Sem mi, sem Olaszország semmi szin alatt meg nem engedhetjük, hogy az Adriai tenger partján bármelyik szláv ország hódítást tegyen. A délszláv országok Oroszország rendelkezése alá adják magukat annak reményében, hogy ez majd további hódítások segíti őket; ha az adriai tengeren hadikikötőre tesznek szert, megnyitják azt az orosz flotta előtt. Orosz flotta az Adriai tengeren! Gondolni is borzasztó erre.

Nem az olasz veszélyes reánk nézve ott délen, hanem a szláv.

Az olasz nemzet a mi természetes szö-

vetségesünk már annál fogva is, mert közös veszély fenyeget bennünket a szlávok részéről. Olaszok és délszlávok között kiegyenlíthetlen érdekellentét és maradó antagonizmus van. Olaszok és szlávok egymás ellen küzdenek Fiumében, Istriában és Dalmáciában; osztrák földön verekedés is fordul elő közöttük akárhányszor, a gyűlölködés évről-évre emelkedőben. Az olasz államférfiak ismételt kijelentéseiből tudjuk, hogy életkérdések tartják nemzetükre nézve, hogy ne alakuljon egy nagy szláv birodalom a szövetségükben. Olaszország már a szláv veszélyre való tekintettel sem válhatik ki a hármasszövetségből. Mellékes dolog az, hogy királyunk és az olasz király egymással látogatást nem tehetnek egy kényes kérdés miatt; még az is mellékes, hogy az olasz szépséges királynéja montenegrói leány volt. Szeresse bár az imádásig az ifjú olasz király nejét s legyen bár a legjobb rokonsági viszony az olasz királyi és montenegrói fejedelmi család közt: de azért az olasz és a délszláv sohasem fognak szövetkezni; e nemzetek érdekellentété kiegyenlíthetlen s még erősebb antagonizmusba fognak kerülni akkor, midőn Albánia birtoka felett fognak versengeni és küzdeni. Olaszország sohasem fogja megengedni velünk együtt, hogy Montenegró hadikikötőre és flottára tegyen szert. Reánk nézve a legcsekélyebb veszély vagy hátrány sem származik abból, ha Olaszország megveti a lábát az Adriai tenger másik partján.

Tegyük fel a legrosszabbat. Tegyük fel, hogy Olaszország kiválik a hármasszövetségből és átáll az orosz-francia szövetséghez s így ellenfelünk lesz. Béke idején nem zárhatja el az Adriai-tenger hetven kilométer széles kijáratát hajóink előtt, ehhez nincs joga; ilyesmi el sem képzelhető, szabad a tenger béke idején. Háboru esetén pedig a mi hajóhadunk semmi körülmények közt nem megy ki a Földközi-tengerre, a mi hajóhadunk az osztrák-magyar tengerpart védelmére fog szorítkozni és pedig teljes erejével fog látni ezen feladata teljesítéséhez; a parancsnokság semmi szin alatt és semmi körülmények közt nem fogja kiküldeni flottáinkat kalandok végett a Földközi-tengerre. Erre nagyon erős flotta kellene. Már pedig mi elsőrendü tengeri hatalmasság sohasem leszünk; arra nekünk költéségünk nincs. Monarchiánk földrajzi fekvése és politikai helyzete vaskényszerűséggel arra bír bennünket, hogy mindig a szárazföldi hadseregére fektessük a fősúlyt.

Dr. Mór Pál.

Itt hebegni kezdett és némi keresés után kijavította magát:

... Akinek kötelessége családi származásának méltóságát megőrizni!

Az alezredes ur leánya ugyanis Majerné, Majer Lipót, a milliomas gyáros felesége. A született főrangú hölgy különben úgy enyhített a demokratikus név balesetén, hogy rákényszerítette urát, hogy versenytállót tartson.

— Szeretjük egymást, — válaszolt szentimentális daccal Imre, aki gyönyörrel hallgatta, hogy hangjában mint reszket az érzelem. Űres, közönséges ember, akinek semmi mondanivalója nincsen saját magától, hanem szókincsét a hirlapokból és könnyű literatúrából állítja össze. Ha csak kinyitja a száját, egy közhely esik ki belőle.

— Szeretjük egymást és jógunk van egymáshoz. Ilona a legistenibb asszony a világon!

Imre rajongó hangja meghatotta az apát, aki majomhiúsággal volt büszke gyönyörű lányára, udvarolva neki apai galantériával. Hirtelen kivesszett belőle a gyűlölet és harag, aminek jelül az ifjut ismét tegezte:

— Vedd le a téli kabátodat, — így.

— Kösönöm.

— Kérlek, ül le. Nézzed, Ilona más ember felesége. Akármennyire is óvatosak vagytok, a dolog kislíthet, valami baleset, — aztán a botrány, a botrány! Tönkreteszted Ilonát, akiről azt mondog, hogy imádod. El nem veheted, mert magad is gazdag házasságra vagy utalva. Koldulni mehet, ha az ura elválik tőle...

Az alezredes felállott és Imre vállára tette kezét:

— Honával nem tudok erről a borzasztó dologról beszélni, — nem tudok, nem tudok, — szegyelem, restatelem, — a jó Isten tudja miért, de

nem tudok. Képtelen vagyok asszonyval ilyesmírl beszélni, ami rá nézve kellemetlen. Aztán meg, mint apa, — teringettét, vén huszár vagyok, de lányom az első nő, aki előtt pirulok... Egy szó annyi, mint száz, — neked szólok. Ne találkozzatok többé! Akarom, parancsolom. Ne tedd tönkre ezt a szegény gyermeket! Megígéred? ...

— Nem, — felelt szilárdan Imre, aki tulajdon örömmel érezte, hogy most tulajdonképpen igen érdekes helyzetnek a hőse. Ilyen esetekben a Nemzeti Színházban a hős föl szokta tenni monokliját, — így tett Imre is és furesa erőlylely tartotta ki az öreg merev tekintetét.

— Akkor megöllek... Vagy meghalok...

— Tessék...

— Valami fölött össze fogunk veszni, te elküldöd segédeidet... Beesület nélkül nincs élet, — legyek a beesület vértanuja!

— Ohó, Ilona apjával nem verekszem. De rendelkezésére állok Majer urnak.

Az alezredes szinte visszahőkölt. Még elgondolni is furesa. Hiszen ha az a férj megtudna valamit a büns történetből, lefogya bubánatában, de becsületét csupán úgy reperálja, hogy elkergeti az asszonyt.

— Te elvakt, gonosz, ostoba ember! Hát tönkre akarsz tenni mindnyájunkat? Ilonát kiszolgáltatni a gondoknak? Ez a szegény asszony, ki szíve minden porikájával szeret engem, meghalna gyötrelmében, ha apját nélkülözni látná! Nem ragaszkodom ahhoz a rongyos pár ezer forintnyi apánázshoz, amit vőmtől kapok, én tudnék nélkülözni, megélek a nyugdíjamból...

— Amde nem két szeretővel, — gondolta Imre, de hangosan csak ezt kérdezte: — Es a mi boldogságunk?

— Nincs boldogság becsület nélkül. Verekszünk!

— Nem.

— Akkor mindent elmondok vőmnek.

— Tedd meg, ha tudod. Így tán kiengesztelheted azt a nagy bűndöt, hogy leányodat mert önzésből odaadtad egy neveléses, kellemetlen uzorásnak...

Kopogtatnak.

— Pszt, — hallgass.

Ilona jött és férje, a jó Majer Lipót. A teli formájú asszony pisze orrocskáját pirosra fujta a hideg decemberi szél és barna-piros arca a nagy szépséglencsével olyan volt, mint az egészséges alma.

— Imre van itt? — kacagott az asszony. Nem akartam elhinni lent a portásnak, hogy uri látogatásod van... Mit csinál a szép asszony, papa?

— Jó napot, pajtás, — üdvözölte az apa leányát. Amióta meghalt felesége, pajtásnak hívta Ilonát.

— Mit szólnak az időjárásához? — szólt meg mélyeség indignációval Majer Lipót. — Mit szólnak? Mit szólnak?

Imre most egyszerre elszántan visszavetette a fejét, föltette a monokliját és mint valami rossz színész, kiállt a terem közepére.

— Együtt vagyunk. Végezzünk hát!

Az alezredes elsápadt, ijedten rámeredt a fiára, az asszonyra, végül Majer Lipótra, azután pedig hirtelen föltalálta magát és grotesk méltósággal így szólt:

— Hallgass, Imre, én beszélek. Hoi eléd-elünk?

BELFÖLD

A miniszterelnök a királynál. Széll Kálmán miniszterelnököt a felsőleg tegnap délután hosszabb magánkhalgatáson fogadta.

Wickenburg államtitkár üdvözlése. Mezőtúrról jelentik, hogy gróf Wickenburg Márk kereskedelmi ügyi államtitkárhoz a soproni kereskedelmi kongresszuson mondott beszéde alkalmából a Mezőtúri Kereskedelmi Egyesület nevében Kálmán Sándor elnök és Gettler Ignác titkár aláírásával a következő táviratot intézték:

Fogadják Méltóságod a soproni kereskedelmi kongresszuson a kereskedők iránt tanusított rokonszenvét a Mezőtúri Kereskedelmi Egyesület üdvözlését és háláját.

Ugyanakkor Sándor Pál országgyűlési képviselőhöz ezt a táviratot intézték:

Fogadják Nagyságod a soproni kereskedelmi kongresszuson a kereskedők érdekeit és tekintélyét védő önzert és bátor fellépését a Mezőtúri Kereskedelmi Egyesület rokonszenvét és üdvözlését.

A kereskedelmi szerződések. Római táviratok szerint hivatalosan is megerősítik azt a hírt, hogy Németország, az osztrák-magyar monarchia, Olaszország és Svájc kötelezettséget vállalt a kereskedelmi szerződéseknek 1904-ig való meghosszabbítására. Az érdekelte kormányok azt is kijelentették, hogy a most érvényes szerződéseket nem fogják fölmondani. Hír szerint a kormányok vállalt kötelezettsége arra is kiterjed, hogy *év-évre meghosszabbítják a kereskedelmi szerződéseket* mindaddig, míg az új szerződéseket a berlini, bécsi, budapesti, berni és római parlamentek el nem fogadják. Ennek a megállapodásnak a kinyilatkoztatását az olaszok *Prinettól* a parlamentnek már az első ülése előtt várják, valószínű azonban, hogy *Bulow* kancellár a német vámtarifabizottságban már előbb is nyilatkozni fog erről a kérdéssel.

A szárszériai mandátum. Szárszériából táviratozzák: Több választópolgár azt a kérdést intézte gróf Wickenburg Márk kereskedelmi ügyi államtitkárhoz, vajjon hajlandó volna-e a kerületnek báró Kemény Ákosnak főispánná való kinevezetése folytán megürült mandátumát elfogadni. Az államtitkár azt a feleletet adta, hogy nincs abban a helyzetben, hogy az ottani mandátumot elvadjja. Irányadó körökben úgy vélekednek, hogy a választási küzdelemből győztesként gróf Teleki Domokos kerül ki.

Ki velők. Kramer Alvin urnak már kűnn a szekererudja, mert a magyarság ellen izgatott. Most nagyikindai elvtársára, a nála is hirhedettebb Korn Artura került a sor. Miután a szegedi esküdtbírósnak nemzetiségi izgatásért Korn urat elítélte, a nagyikindai főkapitány igen helyesen érdeklődni kezdett, hogy van-e Korn urnak nagyikindai illetősége? Korn urnak kellemetlen volt ez az érdeklődés és hamarosan illetőségért folyamodott a városi tanácshoz. A tanács azonban nem tartotta kötelezőnek, hogy a magyarság nyilvánvaló ellenségének mentőkötelet nyújtson. Ellenkezőleg. Nem kért abból a megtiszteltetésből, hogy Korn urat a város fiai közt üdvözölhesse. Így aztán a nagyikindai főkapitány kitusított a város területéről s minthogy a tisztelt agitátor ur ezidőszent Budapestben bujdosol, a kitusított végzést kifüggesztették a lakása ajtajára. Nagyikindára nem teszi be többé a lábát. Így van jól. Most már csak sorra kell venni azokat az urakat, akik magyar földön a magyarság ellen izgatnak. Mindnek ki kell tenni a szűrét. Kotródjának, ha nem tetszik nekik ez a föld és ez a nép. A tomesvári és a kikindai eset szolgáljon példaul, hogyan kell elbánni a Kramerekkel, Kornokkal és hasonlórú sehonnaikkal. Ki velők?

Korn Artur kitusítását elrendelő határozatát a rendőrkapitányság hosszabb megokolással kíséri. Ez a megokolás rámutat arra, hogy Nagyikinda vidékén a német ajku lakosság állandóan békés egyetértésben élt a más ajku lakossággal és gyarapodott és jólétnek örvendett, Harminc éve van német sajtó Kikindán, de az a németiség hazafias előhaladásában nem zavarta. De e szép állapotnak vége lett, amikor Korn Artur vette át a *Gross Kikindaer Zeitung* szerkesztését. Korn Artur működésének első pillanatától fogva mind a mai napig cikkeivel a magyar állameszme ellen izgatott és a német ajku polgárokat hazafias érzelmeikben megingató törekedett; lapjában és magánértekezésében mindent, ami magyar, neveltségessé tenni és a németeket mindentől, ami magyar, elidegeníteni és különösen arra bírni igyekezett, hogy gyermekeiket a magyar nyelvre ne taníttassák. Kihívó hangon irt cikkei

és magaviselete a hazafias lakosság körében folytonosan fokozódó izgalmat és elkeseredést okoztak, melyek nem ritkán a város békéjét megzavarták. Tüntetésben és botrányokban nyilvánultak meg. Korn Artur a fent jelzett működésében immár többszörösen túl is lépte a büntető törvények korlátait. El is ítéltetett többször, de azért tovább izgatott és ezáltal nemcsak a város lakosságának nyugalalmát, hanem az állam érdekeit és a közrendet nagy mérvben veszélyeztette.

Debreczeniek a közös vámtérlet mellett. A debreczeni gazdasági egyesület a debreczeni népgyűlés bizottságához átiratot intézett, amelyben kijelenti, hogy ragaszkodik a pozsonyi kongresszus határozatához, mely szerint Ausztriával a közös vámtérlet fenntartása mellett méltányos kiegyezés kötéssék és csak ha ez keresztül nem vihető, helyezkednek az önálló vámsorompó felállításának állapontjára.

Megtámadott mandátumok. A sirczi petíció dolgában ma a Kuria befajzta a pörbeszédet. A Kuria határozatát október elsején délelben hirdeti ki. A Kuriahoz ma két beadvány érkezett a *szepez-szombati* vizsgálat alatt álló mandátum érdekében. Az elsőtben *Politzer* Jakab és társai visszavonták a petíciót, a másodikkban pedig *Generich* József és társai az ellenkérvényt. A szepez-szombati petíció ezzel lekerült a napirendről.

A kiegyezés.

Budapest, szeptember 25.

A tegnapi tanácskozások délelben megszakadtak s akkor a király kihallgatáson fogadta Széll Kálmán miniszterelnököt. A kihallgatás tárgya első sorban a folyó ügyekről való jelentéstétel volt. A dolog természetében rejlik azonban, hogy Széll Kálmán a jelenlegi tárgyalások állásáról szintén jelentést tett a felsőlegnek. A tegnapi nap tárgyalási újjalg felölték az autonóm tarifa vitás anyagának egy jelentékeny részét, azonfelül pedig a délutáni tárgyalásokon a függő gazdasági kérdések komplexumának egyéb részére, nevezetesen a megállapodás keretében tartozó több egyenes adó kérdésére is kiterjedt a kormányfőtanács tanácskozása. Ma délelőtt a magyar kormány Bécsben idős tagjai már kilenc órák egybegyűltek a magyar minisztérium tanácstermében. Széll Kálmán miniszterelnök, *Lukács* László pénzügyminiszter, *Darányi* Ignác földmívelésügyi miniszter és *Láng* Lajos kereskedelmi miniszter együttesen tanácskoztak mintegy két óra hosszat, a szakreferensek: *Andrássy*, *Ottlik*, *Biró* miniszteri tanácsosok és a tegnapi szintén Bécsbe érkezett *Dobokay* Lajos földmívelésügyi osztálytanácsos bevonásával. Tizenegy órák érkeztek a magyar házba *Koerber* osztrák miniszterelnök, báró *Call* kereskedelmi miniszter, *Giovannelli* földmívelésügyi miniszter és *Böhm-Bawerk* pénzügyminiszter. Erre megkezdődött a két kormány tagjainak közös tanácskozása, mely délután félhárom óráig tartott.

A mai bécsi tanácskozásokról a *Budapesti Tudósító* a következőket jelenti:

Ma délelőtt 11 órák folytatták a kiegyezés és az autonóm vámtarifa dolgában a közös miniszteri értekezletet. A tanácskozások előreláthatólag az egész napot igénybe veszik s nem bizonyos, vajjon nem fognak-e a holnapi napra is kiterjedni. A közös miniszteri értekezlet megkezdődött a magyar miniszterek tanácskozást tartottak szakelődökkel.

A *Budapesti Tudósító* esti kiadása a következőket jelenti:

A közös miniszteri értekezlet ma délelőtt 11 órától délután 2 óráig tartott. Előbb, amint már említettük, egy magyar miniszterek, mint az osztrák miniszterek a szakelődökkel tartott értekezleten előkészítették az együttes értekezleten tárgyalandó kérdéseket. Délután ismét külön-külön tanácskoztak a két állam miniszterei szakelődökkel, hogy előkészítsék a holnap délelőtt 10 órák kezdődő együttes értekezletet. Ma ismét az autonóm vámtarifa egyes tételeiről volt szó, amelyeknél az ezekkel összefüggő kiegyezési kérdéseket is tárgyalták. Hogy a magyar miniszterek mikor távoznak Bécsből, még nem bizonyos. — Az est folyamán Széll Kálmán miniszterelnök gróf *Goluchowski* közös külügyminiszter látogatását fogadta.

A mai bécsi lapok a tegnapi tanácskozásokról meglehetősen szkeptikus hangon írnak:

A *Fremdenblatt* így ír:

A tegnapi kiegyezési és vámtarifátárgyalások folyamán egyes kérdéseket illetőleg némi közeledés történt. Más pontok sorozatában azonban ma sem sikerült az eddig fennálló elvi jelentőségű differenciákat eloszlatni. Idevaló politikai kö-

rökben azért kétségbe vonják, hogy a kiegyezés és az autonóm vámtarifa összes kérdéskomplexuma tekintetében a végleges meg egyezés a mostani tárgyalások folyamán el lenne érhető.

A *Neues Wiener Tagblatt* ezeket írja:

Hány minisztérium érkezett el Badeni óta a kiegyezési háborúban! Százhatvankétször jöttek a magyar miniszterek kiegyezési ügyekben 1896. január 8-ika óta Bécsbe és hatvanháromszor utaztak osztrák miniszterek Budapestre. Kicsinyes volna az utazások költségeit utánaszámítani, de az kárba vettél fáradozás!

Ha minden nap hoz is némi közeledést, a szántóföld még aratásra nem érett, az aratás ideje még nem érkezett meg. Az elvi ellentétek száma még mindig igen nagy. A különböző kiegyezési materiák mint egy lánc szemei függnek össze és mindaddig, míg csak egy láncszem is nem illeszhető be teljesen, az összes kérdések és az összes elintézkedések függőben maradnak. És időközben a politikai és parlamenti körülmények a befejezést sürgetik.

A *Neues Wiener Journal* Budapestről kapja a következő táviratot:

Egy magyar politikus az este Bécsből azt a távirati értesítést kapta, hogy a délelőtti kiegyezési tárgyalások folyamán egyes ipari várnok tekintetében *oly éles differenciák támadtak*, hogy Széll miniszterelnök nyomban a tanácskozás megszakítása után kihallgatásra jelentkezett a felsőlegnél és jelentést tett a fennlógó nehézségekről. A délutáni tanácskozás folyamán már *békésebb volt a hangulat*, de kevés a kilátás, hogy a tárgyalások már most a bécsi konferenciákkal véget érjenek. Éppenséggel nincs kizárva, hogy még az utolsó órában is *meglepő fordulat áll be*.

A kiegyezési tárgyalásokról a *Neues Wiener Tagblatt* egy bécsi táviratunk szerint holnapi számában a következőket fogja közölni: Minden jel arra mutat, hogy a tárgyalások most, a vége felé közeledvén, nem haladnak abban a gyors tempóban, amelyre mind a két részről számítottak. Annyi tény, hogy a legnehezebb kérdéseket függőben hagyták a tárgyalás befejezésének idejére, de azokat a nehézségeket, amelyek hetek, sőt hónapok óta lehetetlennek tették a meg egyezést, most sem sikerült elhárítani. A tárgyalás menete és rendje, amelyet tegnap követték, arra vall, hogy újabb sen tudták az akadályokat legyőzni. Az első délelőtti órákban a két kormány szakelődőivel külön-külön tanácskoztak, hogy előkészítsék a közös miniszteri konferencián előkerülő anyagot: délelőtt 11 órától 2-ig és délután a két kormány közösen tanácskoztak, majd ismét különváltak a kormányok és szakelődőikkel a holnapi közös konferencia anyagát készítették elő. Az autonóm vámtarifa egyes tételeinek megvitatásakor az azokkal összefüggő gazdasági kérdéseket is felölték, aminek az az előnye, hogy ha az autonóm vámtarifával elkészülnek a kormányok, egyuttal tisztázták a gazdasági kiegyezés összes kérdéseit is.

Holnap fogják megállapítani, hogy mikor utaznak el a magyar miniszterek és mikor folytatják a tanácskozásokat.

Plósz Sándor Rigyczán.

— A *Budapesti Napló* tudósítójától, —

Rigycza, szeptember 25.

Plósz Sándor igazságügyi miniszter ma reggel 8 óra 12 perok válszótökerülete látogatására *Rigyczára* érkezett *Benárd* Emil miniszteri titkár és dr. *Kovács* Jenő bács megyei tb. főügyész kíséretében. Fogadtatásra rendkívül lelkes és bensőségeltjes volt. Már utközben, a vonatnak Zomborba érkezekor *Bács-Bodrog-vármegye* nevében a megye küldöttségének élén *Latinoits* Pál főispán üdvözölte a minisztert s csatlakozott a miniszter kíséretéhez. Ugyanitt csatlakoztak a miniszterhez bács megyei képviselőtársai: *Drakutis* Pál, *Zákó* István és *Molnár* Károly országgyűlési képviselő.

A vonal mentén fekvő *Gakova* és *Stanisics* községek lakossága testületileg jelent meg községük állománán s rövid üdvözlés után a vonatnak követték a minisztert Rigyczára. Ott *Lollók* Alajos pártelnök a választók nagy tömegének élén a pályaudvaron meleg szavakkal üdvözölte a minisztert, aki örömeinek adott kifejezést, hogy választói között megjelenhetik. A fogadtatás alkalmából *Vermes* Dezso járásorvos leánykájá csokort nyújtott át a miniszternek s ezután megindult a hosszú kocsi, élén a községbeliek lovasbandájával a zászlókkal díszített utakon keresztül *Lollók* Alajos pártelnök vendéglátó hajlékához.

Ott a kastély előtti szabad téren gyűltek össze a választókörletet 14 községének küldöttségei s itt intézte a miniszter választóihoz *Bichler* Vilmos sztanisicsi takarékpénztári igazgató, választási elnök üdvözlő

Bécs, szeptember 25. (Magyar értékek értékelése) 4% os aranyárak 119.90...

Bécs, szeptember 25. (Osztrák értékek értékelése) 4% os papírárak 101.10...

Bécs szeptember 25. (A Budapesti Napló tudósítójának telefonjelentése) A délutáni magánforgalomban a zárlatos a következők voltak...

Külföldi értéktörzs.

Berlin, szeptember 25. (Törzs tudósítása) A tegnapi new-yorki tőzsdén jobban tartotta magát, mint várták...

Berlin, szeptember 25. (Zárlati) 4% os papírárak 101.10...

"The Gresham" életbiztosító-társaság Londonban

Budapest, V., Ferenc József-tér 5-6. a társaság házában. A társaság vagyona 1900. december 31-én...

TITKOS BETEGSÉGEKET

hugyosfolyásokat és sebeket, az énfertőzések utáni, az elgyógyult férfiak, magánéletük, a bűnhöz utókövetkezményeit, nőknél fehérfolyást, hárménygyírt...

Dr. Garai Antal

orvos, sebész, szemész és szülészetben, volt országos kór- és főorvos.

RENDEL: naponta d. e. 10 óráig egész délután 6 óráig, este 7 óráig és éjszaka.

bank 583. --, 3 1/2% os francia jórakék 101.37. Alpesi bányarészevény --, Déli vasút --, 4% os magyar aranyárak 102.90...

Frankfurt, szeptember 25. (Zárlati) 4% os papírárak 101.40, 4% os osztrák aranyárak 103.30.

Hamburg, szeptember 25. (Zárlati) 4% os ezüstárak 101.10, 1800. sorsjegye 152.50.

Budapest-kőbányai sertés-kereskedelmi csarnok jelentése.

Szeptember 25. A sertésüzlet iránzata: tartott. A Hírszó szerkesztője (L. A.) Magyar ejs óra endű: Oreg nehéz (paronkint 400 kilogramm terjedő súlyban) 104-106 fillér...

Sertésárak: 1902. szept. 23. napján volt készlet 48.384 darab, 1902. szept. 24. napján felhajtott 146 darab...

Napirend.

Napirend: Péntek, szeptember 26. - Római katolikus: Ciprián vt. - Protestáns: Justina.

As Országos Meteorológiai Intézet hivatásos jelentése. Budapest, szeptember 25.

Közép- és Kelet-Európa felett a magas levegőnyomás területe nagyobb lett és Északnyugaton is jelentősen emelkedett a barométer.

Időjelzés.

Közép- és Kelet-Európa felett a magas levegőnyomás területe nagyobb lett és Északnyugaton is jelentősen emelkedett a barométer.

Vizállás.

Table with columns: Hón, Székhely, Típus, M. Székhely, Szept. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. Okt.

Magy. kir. államvasutak Üzletv. Debreczen. Hirdetmény.

Értesítjük a t. utazó közönséget, hogy a Debreczen és Szatmár-Németi közt közlekedő 1711. sz. személyes és az 1754. sz. személyszállító tehervonatokban f. é. augusztus hó 20-ától kezdve 1. oszt. kocsiszakaszszal ellátott személykocsik is fognak közlekedni...

IDEG ÉS NEMIZETI BETEGSÉGEK radikális gyógyítására legjobban ajánljuk Dr. MITZGER

Kipróbált orvosilag ajánlott 10 szer hólyag- és csobajoknál és minden oly esetben, hol az orvosok S a n t a l o l a j a t. C o p a i v á t, C u b e á t ajánljának a Dr. SANTAL EGGER

Hajójáratjegyzék. ADRIA

magy. kir. tengerhajózási részv.-társ. Vezérnöksége Hoffmann S. és V. 1902. október havában a következő gőzöcsök indulnak:

Table with columns: Honnan, Hová, a gőzös neve, 1902. okt.

Tyrrhenai vonal: Az elsőosztályú gőrgőzösök Szökaly minden szerdén délelőtt Marsalleból Gennába indul...

Table with columns: Honnan, Hová, a gőzös neve, 1902. okt.

Színházak, szórakozó helyek.

M. KIR. OPERAHÁZ.

Péntek, 1902. szeptember hó 26-án.
Zárva.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Péntek, 1902. szeptember hó 26-án.

Fernande.

Színmű 4 felvonásban. Irta Sardou V.

Személyek:

Clotilde	Márkus	Georgette	Alszeghi
Senechalné	Helvey	Brienne-né	Szaecsvayné
Fernande	Török I.	Roqueville	Gyenes
André	Mihályfi	Anatole	Nádas B.
Pomoresl	Császár	De Civry	Dezso

Kedzete 7 óraker.

VIGSZÍNHÁZ.

Péntek, 1902. szeptember hó 26-án.

A polgármester ur.

Böhözát 3 felvonásban. Irta Schöthan és Kadelburg.

Fordította Zempléni P. Gyula.

Személyek:

Kovácskazi	Hegedűs	Dr. Szeberényi	Góth
Mona	Hunyady	Dr. Solymár	Gyözö
Agota	Gazsi	Kalmár Zsófi	Hegedűsné
Piroska	Fábián	Juci	Bálint
Gyuri	Bárdi	Vince	Kassay
Garlefalvi	Tapolczai		

Kedzete 7 1/2 óraker.

NÉPSZÍNHÁZ.

Péntek, 1902. szeptember hó 26-án.

Fanchon asszony lánya.

Operett 4 felvonásban. Irta A. Lierat, W. Burnach és A. Fonteny. Fordította Jáí J. Béla és Reiner Ferenc. Zenéjét szerzerzte Louis Varney.

Személyek:

Bollavoine	Kovács M.	Grenouillot	Ujvári
Hormin	Vizvári E.	Jacquet	Raskó
Javotte	Küry	Jules	Delli
Zephyrin	Szirmai	Justine	Harmath
Saint-Florent	Szabó	Joseph	Szerdahelyi

Kedzete 7 óraker.

MAGYAR SZÍNHÁZ.

Péntek, 1902. szeptember hó 26-án.

Először:

A süttét kamra.

Énekes bohózát 3 felvonásban. Magyar szíre alkalmaszta Heitai Jenő.

Személyek:

Adolph	Boross	Mangetonné	Sziklainé
Simone	Szelestey	Celeste	Horváth
Tonny	Ráhnonyi	Maud	Kornai
Mánuella	Sziklai Sz.	Lona	Nellie Perry
Consuelo	Mátrai	A völégény	Iványi
Bridoine	Giréth	Menyasszony	Hidvéginé

Kedzete 7 1/2 óraker.

URANIA SZÍNHÁZ.

Péntek, 1902. szeptember hó 26-án.

Angol élet.

Irta Ráth István.

Kedzete 7 1/2 óraker.

FOVAROSI NYARI SZÍNHÁZ.

Péntek, 1902. szeptember hó 26-án.

A kereszt jelében.

Aréneti korrajz Nero császár korából 5 felvonásban, 9 képen zenével, énekekkel. Irta Barret Wilson, Fordította Komor Gyula.

Kedzete 7 óraker.

VAROSLIGETI NYARI SZÍNHÁZ.

Péntek, 1902. szeptember hó 26-án.

A vasgyáros.

Színmű 4 felvonásban. Irta Ohnet György. Fordította Fay J. Béla.

Kedzete 7 óraker.

FŐVÁROSI ORFEUM

Waldmann Imre igazgató
Nagyszabó-utca 17.

Ma este:

Hamberty

ceodálato szonológ-műtatványal

Lily Tiso

a graciorus szanszonett

Nizzai élet

nagy kállitációs ballet

és az érdekes nagy program.

As előadás 8 óraker kezdődik.

A hátkörben reggel 5 óráig Vörös Etiek cigányzenekara hangversenyez.

Kitünő találmány! Szabadalmazott férfi-ing,

melynek nyakbősége önmagától szűkebbre vagy bővebbre szabályozódik.
Kívánatra árjegyzékkel szolgálunk.
Cs. és kir. szab. fehéremelő-készítők
Vértes és Sebestyén
Budapest, IV. Museum-körút 15. sz.
a kir. műegyetemmel szemben.

10 fnt 50 kr. és feljebb

Deutsch Mór és fiai

férfi-ruhagár detail osztályában
Budapest, Károly-körút Közp. város háza 6—7—8.

Felhívás!

Mielőtt a földbirtokos birtokaira törlesztéses kölcsönt felvesz vagy régi kölcsönt konvertál, úgy a jutányos kamat, gyors és szakavatott lebonyolítás, valamint a lehető legmagasabb kölcsönösszeg eléreése tekintetében érdeke, hogy alantit bankcéget, ajánlatfőleire szélítsa fel. Cim: Frankl Adolf banküzlet Budapest, VI. Eötvös-utca 19. (Eötvösudvar) sáját ház. Interurban-telefon szám 25—40.

kész férfi-ruhákat

elegáns kivitelben,
uj szabásban,
jutányos árak mellett
venni óhajt
ajánljuk
Leitersdorfer D. és fia
férfi-szabó céget
BUDAPEST,
Koronaherceg-utca 6.
Külön osztály méret
utáni rendelésére.

Angol és skót különlegességek. Elismert művészies szabás. Jutányos árak, nagy szövetraktár.
Métermentküi eladás.
Alapítottat 1864.

Színházak heti műsora.

	M. kir. Operaház	Nemzeti színház	Vígyszínház	Népszínház	Magyar színház
Szombat	Hunyadi László „She”	Clemenceau	A három Grácia	Fanchon asszony leánya	Sötét kamra
cs. u. Vasárnap este	Otello	Az ember tragédiája	Rodostó A három Grácia	Kossuth Lajos Fanchon asszony leánya	A postásfiú és a huga Sötét kamra

Éksznernél szebb, ha egy nő szép finom arcbőrrel és fehér kezekkel díszkedhetik és hogy est órára, hazáján
„Fortuna” éremet, egy tégely ára 1 korona, és „Fortuna” szappant, 1 dbt ára 80 fillér.
Kapható: **Schubert Arnold** „FORTUNA” gyógyszerüzletében Budapest, VII., Csengery- és Dob-utca sarkon.

KOSSUTH LAJOS

születésének 100-ik évfordulója alkalmából a tisztelt közönség figyelmébe ajánljuk a következő

=== Kossuth-Életrajzot: ===

Kossuth és Kora.

Irta
Hentaller Lajos.

Ára füzve 4 K. — Diszkrétben 5 K. 60 f.

Kapható az Athenaeum irod. és nyomdai részvény-társulatnál Budapest, VII. ker., Kerepesi-út 54. sz. és minden könyvkereskedésben.

1223. szám 1902.

Földhaszonbéri hirdetés.

A m. kir. közalap. uradalom tulajdonát képező Temesvármegye

1. **Dragojest község** határában fekvő 672⁷⁸⁹/1000 holdas birtok,
2. **Hittiyás község** határában fekvő 672¹⁴⁷/1000 holdas birtok és
3. **Liget község** határában fekvő 982³/1000 holdas birtok

1903. évi október hó 1-től, továbbá

4. **Hittiyás, Rakovicza, Dragojest községek** határában fekvő, de egy tagot képező 1043¹⁰⁰⁰/1000 holdas birtok

1904 évi október 1-től 12 évi időtartamra a Buziás fürdőhelyen székelt m. kir. közalap. gazd. ker. föltisztatás hivatalos helyiségében **1902 évi november hó 10-én d. e. 11 óraker** tartandó zártajánlatok benyújtásával összekötött nyilvános szóbeli verseny útján bére fog adatni.

Ezen határnapra bérelni szándékozók azzal hatvatnak meg, hogy 1 kor. bélyeggel ellátott és kellő bánatpénzzel felszerelt irásos zárt ajánlataikat, melyekben a holdankénti megajánlott évi haszonbér összege számokkal és betűkkel kiirandó és kijelentendő, hogy ajánlattevő a bérebeadási feltételeket ismeri s azoknak magát aláveti — börtöközve a fenti határidő előtt alulírott föltisztatásnál nyújták be.

Bánatpénzzel a birtokteket minden holdja után kettő (2) kor. csatolandó az irásos ajánlatokhoz vagy teendő le a szóbeli árverés megkezdése előtt készpénzben vagy az állam által óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban.

Oly egyének, kik gyámhatalom, vagy gondnokság alatt állanak, ugyszintén, akik az uradalommal szemben hátralekös tartozásban vannak vagy bármi címen perben állanak, az árverésből ki vannak zárva.

Elkésve érkezett vagy utóajánlatok, valamint kellően ki nem állított vagy fel nem szerelték figyelembe vétetni nem fognak.

Az ajánlattevők közti szabad választási jog az uradalomnak fenntartatik.

A részletes haszonbéri feltételek alulírott föltisztatásnál, valamint a nagyköveséris és csákovai közalapítványi ispánságnaknál is a szokásos hivatalos órák alatt betekintheők, vagy érdeklődők költségein lemásolhatók.

Buziásan, 1902 szeptember 16-án.

A m. kir. közalap. gazd. ker. föltisztatás.

Értesítés!

Lapunk 261. száma a cs. és kir. 7. hadtest csapatjai számára 1903. évi január hó 1-étől, illetőleg 1902. évi november 1-étől 1903. december hó 31-ig szükséges kenyér és zabnak ajánlati tárgyalás után való biztosítása iránti tartalmu hirdetményt foglalja magában.

A közelebbi feltételek a városi (16) kapitányi, gazdasági egyletek, kereskedelmi és iparkamarák és a cs. és kir. katonai állomás parancsnok-ságokhoz ísbb példányban küldött és ezenkívül falragaszok után kőzhírre tett hirdetményekből, továbbá a temesvári, aradi, nagyváradai és szegedi katonai élelmezési raktáraknál d. e. 9—11 óráig betekintheők és ivenkint 8 fillérért kapható szállítási feltételek füzetből kivehetők.

A cs. és kir. 7. hadtest hadbiztonsága.

